

recte viuitur & qua nullus male vtit. Secundo pro-
 dar eam in speciali de virtute iusticie. de qua beatus
 Augustinus ait. q. null' eam in homine efficit nisi de'.
 Tertio pbat eam specialiter de fide qua fm aplin so-
 lus deus infundit. Et subdit q. omnis motus et effe-
 ctus mentis ex libero arbitrio est. sed bonus quidem est
 ex gratia & libero arbitrio simul. motus aut' & effectus
 malus ex libero arbitrio. qd pbat auctoritate bti Au-
 gustini. Et qua vna cu pdictis insert. q. virtus non
 est motus vel affectus animi. sed qualitas animi in-
 formans qd de gratia que etia virtus dici pot' asserit
 fore censendum. Secunda ppositio est hec. Quis
 abiqs libero arbitrio mereri non possumus. gratia nri
 principale merendi erit principiu. Hanc magister po-
 nens sententialiter dicit. q. Quis nullu meritum sit in
 hoie qd no sit p liberu arbitriu. principalis nri causa
 merendi est ipsa gratia gratum faciens. sed no gratis
 data que est donum dei. qua sanatur & iuuatur hois
 voluntas. vt sit bona & pducatur bonas operationes
 & sic ex gratia & libero arbitrio quod est anime poter-
 tentia pcedit primus bonus motus mentis. cui cor-
 respondet primu meritum hominis. Unde subdit q.
 gratia est qua virtutes mereri dicunt in quantum per
 actus ipsa meretur. Et insert q. ex actibus virtutum
 boni sumus & iuste viuimus. Et q. beatus Augusti-
 nus in principio hui' distinctionis dicit vsum liberi
 arbitrii virtute esse. ibi sumptit virtutem p actu vir-
 tutis. quia alias sibi ipsi contradiceret. Tertia pro-
 positio est hec. Fides & charitas no sunt motus seu
 affectus mentis. sed virtutes mente mouetes. Hanc
 magister pbans recitat quandam opinionem quorun-
 dam introductam ex verbis augustini. quibus vt sa-
 pra dictum est in prima propositione videtur dicere
 Aug'. q. vltus liberi arbitrii sit virtus & vltus virtutis
 & dicit quosdam opinatos fuisse q. virtutes essent p-
 prie actus potentiar' naturalium. non tamen omnes
 sed tantu modo de interioribus in mente. quas licet deus
 faceret. nihilominus liberi arbitrii dicerent esse. Et
 actus exteriores puta qui p corpus garunt. dixerunt
 esse pprie actus virtutu & no virtutes. Hi dixerunt
 q. dictum beati Augustini quo dicit vsum liberi ar-
 bitrii esse virtutem. intelligi deberet de motu siue de
 actu interiori. que ipsi virtutem dicebant. Et cofir-
 mabant per hoc q. idem beatus Augustinus dicit su-
 per Iohannem q. fides est credere quod no vides. Cu
 ergo credere sit motus mentis interior. videt q. vir-
 tus fidei sit interior. mentis motus. Et similiter dice-
 bat de alijs virtutibus fore iudicandu. Sed mgr il-
 lam opinionem remouens dicit beati Augustini auto-
 ritates innuete q. fides & charitas sint motus anime
 seu mentis no esse sic intelligendas vt sonant. sed cu
 dicit q. fides sit credere quod non vides hoc est ac si
 diceret. Fides est virtus mouens ad credendum qd
 no vides. & sic de singulis virtutibus coformiter est
 Erta in speciali.

Predicta repetit' alia addat diffinitam
 assignatione ponens de gratia & libero arbi-
 trio ptra pelagianos.

De vero icon-
 cussu & incunctanter teneam' li-
 beri arbitrii sine gratia pue-
 nite & adiuuante no sufficere
 ad salutem & iusticia obtinenda. nec meritis p-
 cedentib' g'ram dei aduocari. sicut pelagia-
 na heresis tradidit. Na vt ait Aug. i pmo li-

XXVIII
 Aug. in li-
 de heresibus

retractationu. Noui heretici Pelagiani li-
 bez sic asserunt voluntatis arbitriu. vt g're dei
 non relinquunt locu. qua fm merita nostra
 dari asserunt. Pelagianor' heresis omniu
 recentissima a pelagio monacho est exorta.
 Hi dei gratie qua pdestinati sum'. & qua me-
 ruimus de potestate tenebrar' eru. intantiu
 inimici sunt. vt sine hac credat hoiem posse
 facere oia diuina mandata. Deniq' pelagi-
 a fratribus increpat' q. nihil tribueret adiu-
 torio gratie dei. ad eius mandata facienda.
 non ea libero arbitrio pponere. sed in fide
 li calliditate supponebat dicens. ad hoc eam
 dari hominibus. vt que facere per liberu ar-
 bitrium iuberetur facilius possint implere per
 gratia. Dicendo vtiq' facilius possint volu-
 it credi. & si difficilius. tamen posse homines si-
 ne gratia facere iussa diuina. Illam no gratia
 am dei sine qua nihil boni possumus facere.
 non esse dicunt nisi in libero arbitrio. qd nul-
 lis suis pcedentibus meritis ab illo accepit
 nostra natura. ipso ad hoc tantu iuuare nos
 per sua legem atq' doctrina. vt discam' que
 facere & que sperare debemus. Non autem
 ad hoc per donu spiritus sancti. vt que didi-
 cerimus esse facienda faciam'. Ach hoc di-
 uinitus nobis dari scientia cofitentur. qua
 ignorantia pellitur. charitate autez negant
 diuinit' dari qua pie viuitur. vt scz sit donus
 dei scientia que sine charitate inflat. & no sit
 donum dei ipsa charitas. que vt scientia no
 inflat. edificat. Destruit etia ozatioes quas
 facit ecclesia siue p infidelibus & doctrine di-
 resistentibus vt couertant ad deum. siue p
 fidelibus vt augetur eis fides & perseverer
 in ea. Hec quippe non ab ipso accipere. sed a
 seipsis homines habere contendunt. gratia
 am dei qua liberamur ab impietate dicetes
 fm merita nostra dari. Paruulos etiam sine
 vilo peccati originalis vinculo asserunt nasci

Que sit here-
 sis pelagiano-
 ru de gra & li-
 bero arbitrio

Hic ponit ea quibus suu pfirmant errorem
 verbis Augustini ptra ipm vtetes.

De vero dicunt si-
 ne gratia homine per liberu arbitriu omnia
 iussa implere hmoi inductionib' muniunt.
 Si inquit no potest ea facere homo que iu-
 bent. no est ei imputandu ad morte. Sicut
 tuipse Aug. in lib. de libero arbitrio asserit.
 Quis inquit peccat in eo quod nullo modo
 cauere potest? Peccatur autem. Laueri ergo
 potest. hoc testimonio Augustini Pe-
 lagius vsus est: disputans aduersus eum.

Testimonium
 Aug. indu-
 cit Pelagius
 pro se